ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΔΤΥΠΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Β΄. ΑΡΙΘ. 69

Συνδρομὴ ὑποχρεωτικὴ ἐτησία προπληρωτέα ἐν Κύπρῳ Σελ. 8. Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς ''ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ'' καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν ''ΣΑΛΠΙΓΓΑ'' δέον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩι εἰς Λεμησσόν.

Editor S. Hourmouzios LIMASSOL.

☞ Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσις σοὶ προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ. | ΤΕΤΑΡΤΗ. | 3, ΙΟΥΛΙΟΥ 1885.

ΚΑΙ ΑΥΘΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ.

Δημοσιεύσαντες ἐν τῇ «Σαλπιγγι» ἐν συνεχείᾳ τὰς περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος ἰδέας τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἀπέσχομεν μέχρι τοῦδε νὰ ἐκφράσωμεν τὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου σκέψεις ἡμῶν, μὴ ἀγνοοῦντες ὅτι, ἄλλοις ἁρμοδιωτέροις καὶ μείζονα πεῖραν τῶν τοιούτων κεκτημένοις ἀπόκειται κατὰ πρῶτον τοῦτο. Δυστυχῶς ὅμως οἱ μὲν ἀδιαφοροῦντες ὅλως καὶ ἐν ἤττονι ἢ τῇ ἁρμοζούσῃ αὐτῷ θέσει τιθέμενοι τοῦτο, ἐν γνώσει τοῦ ἀδικήματος, οἱ δὲ προφασιζόμενοι τὸ ἄτοπον τῆς κατὰ τεμάχια δημοσιεύσεως τοῦ σχεδιάσματος ἐν ἐφημερίδι καὶ τὸ, ὡς ἐκ τούτου προκύψαν, ὅτι δὲν ἀνέγνωσαν τοῦτο ἄρτιον ὅπως μελετήσωσι δεόντως καὶ ἐκφράσωσι συνεπεῖς πρὸς τὸ ὅλον καὶ ἐπομένως ἐντελέστερον συνδυαζομένας ἰδέας, οὐδεὶς ἢ σχεδὸν οὐδεὶς ἐπελήφθη τοῦ σπουδαίου τούτου καὶ πολλὰ καλὰ ὑποσχομένου, ὡς πλειστάκις ἐρρέθη καὶ πλεονάκις ὡμολογήθη ὑπὸ πάντων, ζητήματος, ἵνα οὕτω δῷ ἀφορμὴν πρὸς λυσιτελῆ καὶ εὐαρέστως λήξουσαν συζήτησιν, οὕτω δὲ, φοβούμενοι φαίνεται μήπως τὰ τέκνα ἡμῶν παραπονούμενα ὡς ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος εἴπωσί ποτε ὅτι «ἡμῖν δ' οἱ πατέρες οὐδὲν ἀπολείψουσι,» παραχωροῦμεν ἐκείνοις τὴν μεγάλην ταύτην τιμὴν τῆς λύσεως τοῦ μεγάλου τούτου καταστάντος ζητήματος; ἀποκαμόντες (!!!) πλέον περὶ μεγάλων σκεπτόμενοι καὶ τὰ μεγάλα καὶ ὠφέλιμα τῇ πατρίδι κατορθοῦντες.

Ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ πλέον! ἐφ' ὅσον παρατείνεται ἡ λύσις τοῦ ζητήματος, τόσον καὶ ἡ ζημία μεγαλειτέρα. Σκεφθῶμεν δὲ πρὸς τούτοις ὅτι ἐξετέθημεν πλέον, καὶ ὅτι πλεῖστοι καὶ πατριῶται ἡμῶν εἰς τὰ ξένα εὑρισκόμενοι, καὶ ξένοι συναισθανόμενοι τὸ καλὸν καὶ ὠφέλιμον τὸ ἐκ τῆς λύσεως τούτου προκύψον, καὶ τὴν ἀσυγχώρητον ἀδράνειαν καὶ ἀδικαιολόγητον νωθρότητα ἡμῶν βλέποντες, φρικτῶς ἀλλὰ καὶ δικαίως θὰ κατηγορήσωσιν ἡμῶν.

Καὶ πρὸς μὲν τοὺς φύσει ἀδιαφόρους πρὸς πᾶν κοινὸν οὐδὲν λέγομεν, διότι καὶ οὐδὲν ἁρμόζει πρὸς αὐτοὺς, πρὸς πάντα ὅμως δυναμένων καὶ ἐχόντα τὴν διάθεσιν νὰ ἐκθέσῃ τὴν γνώμην του, προφασιζόμενον ὅμως ὅτι δὲν ἔχει ὑπ' ὄψιν του ὁλόκληρον τὸ δημοσιευθὲν σχεδίασμα ὅπως ἐπ' αὐτοῦ στηρίξῃ τὰς ἰδέας του, λέγομεν ὅτι προθύμως θέλομεν τῷ στείλῃ, ἅμα τῇ αἰτήσει του, ὅλα τὰ φύλλα ἐν οἷς ἐν συνεχείᾳ ἐδημοσιεύθη τοῦτο.

Ταῦτα πρὸς τὸ παρὸν ὅπως δῶμεν εἰσέτι ὤθησιν μίαν τοῦ ζητήματος, θὰ ἐπανέλθωμεν δὲ ἐὰν ἐξακολουθήσῃ ἡ νεκρικὴ αὕτη σιγή.

Μεγάλως ἐχάρημεν ἰδόντες ὅτι αἱ ὑπὲρ τοῦ νοσοκομείου Λεμησσοῦ γραφεῖσαι ἐν τῷ προτελευταίῳ φύλλῳ ἡμῶν ὀλίγαι λέξεις πρὸς συνδρομὴν καὶ ὑποστήριξιν τούτου, εὗρον ἀπήχησιν παρὰ τοῖς πολίταις τῶν πολιτῶν, ὧν τὸ εὐγενὲς πρὸς τὸ καλὸν αἴσθημα ὑπάρχει ἀκμαῖον. Ἀλλὰ τὸ αἴσθημα μόνον δὲν περιθάλπει οὐδὲ ἐνδύει ἢ τρέφει δεόντως τοὺς ἀσθενεῖς. Ἀνάγκη νὰ δώσῃ τις μίαν ἀργήν· νὰ ἀνοίξῃ δηλαδὴ ἕνα κατάλογον, νὰ γράψῃ ἐκεῖνος πρῶτος ἓν ποσὸν διὰ συνδρομὴν καί τινες φίλοι του, καὶ κατόπιν νὰ κυκλοφορήσῃ ὁ κατάλογος ἐκεῖνος, καὶ οὕτω νὰ προχωρήσῃ τὸ ἔργον. Ἄλλως μὲ τὸ «ναὶ ἀδελφὲ εἶνε καλὸν τοῦτο» καὶ μὲ τὸ «πράγματι πρέπει νὰ τὸ κάμωμεν» δὲν τελειώνει τίποτε. Ἐμπρὸς λοιπὸν ἂν θέλετε νὰ δείξητε ἐς τὸν κόσμον ὅτι φροντίζετε καὶ σεῖς, ὡς οἱ πεπολιτισμένοι λαοί, περὶ τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων σας καὶ ν' ἀπαλλαχθῆτε καὶ ἀπὸ ἐμέ· ἄλλως καὶ τὴν ψυχρότητά σας πρὸς τὸ καλὸν καὶ ἀφιλανθρωπίαν σας θὰ σαλπίζω εἰς τὰ τετράπερατα, καὶ τὴν ἡσυχίαν σας δὲν θαῦρητε ἀπὸ τὴν «Σάλπιγγα»· καὶ νὰ δοῦμεν ποιὸν θὰ δικαιώσῃ ὁ κόσμος· σᾶς οἱ ὁποῖοι εἴσθε τόσον ἀσπλαγχνοι καὶ ἀνηλεεῖς πρὸς τοὺς δυστυχεῖς; καὶ πάσχοντας ὁμοίους σας, ἢ ἐμὲ ὁ ὁποῖος σᾶς τὰ φωνάζω καὶ δὲν μὲ ἀκούετε;

Τὸ Καλουργιοδικεῖον φέτος θὰ συγκρο

τηθῇ κατὰ τὴν ἐπίσημον Γκαζέτταν εἰς τὰς διαφόρους τῆς νήσου πόλεις κατὰ τὰς ἑξῆς ἐποχάς:

Εἰς Πάφον	2	Νοεμβρίου
Λεμησσόν	9	,,
Λάρνακα	16	,,
Ἀμμόχωστον	20	,,
Λευκωσίαν	26	,,
καὶ Κυρήνειαν	3	Δεκεμβρίου.

Μὰ καθὼς ξεύρομεν ἔγεινε νόμος νὰ συνεκδίδηται καὶ ἡ Ἑλληνικὴ μετάφρασις τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος μαζῆ μὲ τὴν Ἀγγλικήν. Πῶς λοιπὸν ἡμεῖς λαμβάνομεν τὴν ἑλλ. μετάφρασιν μετὰ ἕνα μῆνα καὶ πολλάκις δύο μῆνας καὶ ἀπατώμεθα ἀναγινώσκοντές την μὲ περιέργειαν ὅτι εἶνε νέα; τί εἶν' αὐτὸ τὸ περιπαίξιμον πάλιν ποῦ μᾶς γίνεται; Φαίνεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει συμφέρον νὰ δημοσιεύωνται ἀμέσως αἱ πράξεις της, τὰ νομοσχέδιά της, τὰ διαβούλιά της τέλος πάντων. Ἔτσι εἶνε κυρὰ Κυβέρνησις; . . . ἔ; . . . λουφάρα σ' ἔπιασε βλέπω· καλὴν πρόοδον.

Ἄμεσως καταχωρίζομεν πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἐπιστάντες τὴν προσοχὴν τῆς τε Κυβερνήσεως καὶ πάντος ἄλλου τοῦ Κυπριακοῦ Μουσείου ἐνδιαφερομένου, εἰς τὰ ἐν αὐτῇ ἀναφερόμενα, ἐπιφυλαττόμενοι νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου θέματος:

Κυπριακὸν Μουσεῖον.

Τῷ Ἀξιοτίμῳ Συντάκτῃ τῆς «Σάλπιγγος».

Κύριε,

Μεγάλως θὰ ἔχαιρον ἂν ἐλαμβάνετε τὴν καλωσύνην νὰ εὕρητε χῶρόν τινα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ Ἐφημερίδι διὰ τὰς ἀκολούθους παρατηρήσεις.

Οἱ ὑμέτεροι ἀναγνῶσται γινώσκουσιν ἀναμφιβόλως ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔσχε τὴν καλωσύνην, ὅτε τὸ Μουσεῖον κατὰ πρῶτον συνεστήθη, νὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ δύο κενὰ δωμάτια τῶν τῆς Κυβερνήσεως γραφείων. Τὰ δωμάτια ταῦτα, ἕνεκεν τῆς ταχέως αὐξανομένης συλλογῆς, εἰσὶ νῦν σχεδὸν πλήρη, ἀνάγκη δ' ἔσται μετ' οὐ πολὺν χρόνον νὰ ληφθῇ πρόνοια καὶ περὶ μείζονος χώρου. Ὡς νῦν τὰ πράγματα ἔχουσι, τὰ ἐν βόνῃ εὑρεθέντα τιμαλφῆ ἀγάλματα, μὴ δυνάμενα νὰ τεθῶσιν ἐν τοῖς δωματίοις τούτοις, ἵστανται ὡς ἐκ τούτου ἐκτὸς αὐτῶν ἐκτεθειμένα εἰς τὰς ἐπιρείας τῆς ἀτμοσφαίρας.

Δῆλόν ἐστι ὅτι μεγίστη θὰ προέκυπτεν ὠφέλεια ἂν ἠτο δυνατὸν νὰ ἐκμισθωθῇ ἐν Λευκωσίᾳ κατάλληλον οἴκημα, ὅπως ἐν αὐτῷ ἐκτίθενται ἁρμοδίῳ τῷ τρόπῳ τὰ συλλεγέντα καὶ συλλεγησόμενα ἀντικείμενα τέχνης. Τοιοῦτόν τι ὅμως θὰ ἀπήτει καὶ τὴν πρόσληψιν ἀξιοπίστου προσώπου εἰς ὃ ν' ἀνατεθῇ ἡ φροντὶς τοῦ φυλάττειν τὰ ἀντικείμενα ταῦτα καὶ τηρεῖν αὐτὰ ἐν καλῇ τάξει.

Ἀλλὰ, δυστυχῶς, ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Μουσείου πάντη ἀποκωλύει τὴν παραδοχὴν σχεδίου τοσοῦτον παραδεδεγμένως ἐπιθυμητοῦ. Ὅ τε ἀριθμὸς τῶν συνδρομητῶν καὶ τὸ ποσὸν τῶν συνδρομῶν, ἀντὶ νὰ ἀνέρχωνται, ὀλονὲν κατέρχονται. Δύσκολος τυγχάνει ἡ ἀπόδοσις αἰτίου τινὸς εἰς τὸ φαινόμενον τοῦτο. Τοὐναντίον, πᾶς τις θὰ ἐνόμιζεν ὅτι ἡ ἐπιτυχὴς ἔκβασις τοῦ ἐγχειρήματος, ὡς τοῦτο καταδείκνυται ἐκ τοῦ ὅτι τὸ Μουσεῖον ἐν βραχυτάτῳ χρονικῷ διαστήματι συνέλεξεμέγα συγκριτικῶς ποσὸν τιμαλφῶν ἀρχαιοτήτων, θὰ ἔπειθε τοὺς συνδρομητὰς μᾶλλον ν' αὐξήσωσι τὸ ποσὸν τῶν συνδρομῶν αὐτῶν, παρὰ ν' ἀποσυρθῶσι καθ' ἣν ἀκριβῶς στιγμὴν ἡ ἀρωγὴ αὐτῶν εἶνε τὰ μάλα ἀναγκαία.

Ἕτερον ἐπακολούθημα τῆς ἐνδεοῦς καταστάσεως τοῦ ταμείου εἶνε ὅτι τὸ Μουσεῖον πρακτικῶς κωλύεται τοῦ ποιεῖν ἀνασκαφὰς ἐπ' ἰδίῳ λογαριασμῷ, ἐνόσῳ δ' ἡ κατάστασις αὕτη θὰ διαρκῇ, θὰ ἐξαρτᾶται καὶ ἡ ἐπαύξησις τῆς συλλογῆς αὐτοῦ ἐκ τῆς εἰσφορᾶς ἣν οἱ ἀνασκαφεῖς εἰσιν ὑπόχρεοι νὰ ποιῶτι τῇ Κυβερνήσει ἐκ τῶν ἀνορυττομένων ἀρχαιοτήτων.

Μνηστέον ὅτι τὸ Μουσεῖον οὐδεμίαν πορίζεται χρηματικὴν βοήθειαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, λαμβάνω δὲ τὴν τιμὴν νὰ ἐπιστήσω σπουδαίως τὴν προσοχὴν τῶν συνδρομητῶν, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν προσοχὴν ἐκείνων οἵτινες ἀπέσυραν τὰς συνδρομὰς αὐτῶν καὶ ἐκείνων ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν ὑμῶν οἵτινες κατά τι ἐνδιαφέρονται εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἐπὶ τῆς παρούσης καταστάσεως τοῦ Μουσείου, προσεπιλέγων ὅτι ἐξ αὐτῶν ἐξαρτᾶται ἡ ἀνάπτυξις καθιδρύματος, οὗτινος τοσοῦτον ἐπιτυχὴς ὑπῆρξεν ἡ ἀρχή, καὶ ὅπερ βοηθούμενον διὰ γενναίων συνεισφορῶν θὰ παρεῖχε πᾶσαν προσδοκίαν, ὅτι θὰ ἐξεπλήρου ἐν τῷ μᾶλλον εὐαρέστῳ τρόπῳ τοὺς σκοποὺς οὓς προέθετο ἡ σύστασις αὐτοῦ.

Διατελῶ, Κύριε,
Ὑμέτερος εὐπειθὴς θεράπων
(ὑπογ.) Οὐ. Χ. BENNET
Ἐπίτιμος Γραμματεύς.
Ἐν Ὀλύμπῳ τῇ 6ῃ Ἰουλίου 1885

ΦΥΓΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Εἰς τὴν κατὰ τὴν 11 λήξαντος συγκροτουμένην παρὰ τὴν Ἀμμόχωστον πανήγυριν εἷς χωρικὸς ἄθλιος καὶ πανάθλιος ἀφοῦ κατεσπατάλησεν ὅσα χρήματα εἶχεν εἰς τὴν κραιπάλην καὶ εὑρέθη τὴν ἐπιοῦσαν ἄνευ λεπτοῦ διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν Ἡράκλειον ἀγῶνά του, ἐζήτει δὲ καὶ οὐδεὶς τῷ ἔδιδεν, ἐσκέφθη τὸ ἑξῆς μηχάνημα τὸ ὁποῖον καὶ ἀμέσως ἔβαλεν εἰς ἐνέργειαν: Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἀνθρώπων οὐδεὶς τὸν συνέδραμεν, ἐζήτησε συνδρομὴν ἀπὸ τοὺς ὁμοίους του γαϊδάρους. Τρέχει λοιπὸν ἐκεῖ ὅπου ἦσαν προσδεδεμένοι πολλοί, λύει 4—5 τοιούτους, τοὺς ἐτράβησε καὶ τοὺς ἔδωκεν ἕνα γῦρον τῶν Βαρωσίων καὶ εἰσῆλθε δι' ἀντιθέτου μέρους, καὶ τότε ἐστάθη εἰς τὸ μέσον τῆς ἀγορᾶς κ' ἐφώναζε «ποιὸς ἔχασεν ἕναν γάδαρον σχειλιδοιᾶν τζαὶ μιὰν γαδάραν μαυρομουτσοῦνα!!!

λεεινὸν καὶ τρισάθλιον τὸ ὄν ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον ἐγένετο ἡ ἀλλόκοτος αὕτη συνοίκησις; Καὶ ὅμως ἓν τοιοῦτον πανάθλιον, ἀνήθικον καὶ αἴσχρον ὂν καταδιωχθὲν καὶ καταδιωκόμενον ὑπὸ τοῦ εἰδεχθοῦς φάσματος τῆς ἰδίας αἰσχρᾶς διαγωγῆς εἰς τοσοῦτον μωρίας κατήντησεν ὥστε νὰ καταφεύγῃ εἰς παιδαριώδη ὅλως καὶ εἰς τὸν ὕψιστον βαθμὸν ἀνόητα τεχνάσματα πρὸς τὸ νὰ διασύρῃ, ὡς νομίζει, καὶ διαβάλῃ, ὡς ἡ κούφη κεφαλή του φαντάζεται, τὴν τιμὴν καὶ ὑπόληψιν ἀκριβῶς ἐκείνων εἰς τοὺς ὁποίους ὀφείλει εὐγνωμοσύνην, ἐκείνων, εἰς τὴν σιωπὴν τῶν ὁποίων ὀφείλει τὴν κατὰ πλεῖστον μέρος συγκάλυψιν τῆς ἀποτροπαίου καὶ ἐδελυρᾶς ὄντως διαγωγῆς του. Καὶ ναὶ μὲν ὁ ἄνθρωπος (ἂν ἦνε δυνατὸν νὰ ὀνομασθῇ οὕτως ὁ μοχθηρὸς οὗτος τσαλαμπουρδῆς) ἐν τῇ κυρίως χαρακτηριζούσῃ αὐτὸν κουτότητι δὲν δύναται νὰ μὴ φανεροῖ αὐτὸς ὁ ἴδιος τὴν ἑαυτοῦ διαγωγὴν καὶ νὰ φανερῶται σύσσωμος, ἐν ὅλῃ τῇ ἀποτροπαίῳ μορφῇ του, ἐν αὐτοῖς τοῖς ἀηδέσι τεχνάσμασί του, πλὴν διὰ τελευταίαν φορὰν ἐθεωρήσαμεν καλὸν νὰ τοῦ δώσωμεν μίαν ψυχρολουσίαν ἴσως [ὅπερ εἶνε ἀδύνατον] αἰσθανθῇ κάλλιον τὴν θέσιν του εἰς ἣν τὸ πασίγνωστον φυσικόν του ἀφ' ἑνὸς, καὶ ἡ ὑπερβολικὴ ζέστη ἀφ' ἑτέρου τὸν περιέστησαν. Ἐὰν δὲ κατόπιν τούτου ἐξακολουθῇ πάλιν πάσχων τότε δὴ τότε ἀνάγκη νὰ τὸν βυθίσωμεν σύσσωμον εἰς λουτρὸν ἀφ' οὗ ἐξερχόμενος νὰ φανῇ τοῖς πᾶσι μὲ τὸ ἀληθὲς δέρμα του ὅπερ διὰ τῆς μοχθηρίας προσπαθεῖ νὰ κρύψῃ.

Οἱ πυρετοὶ ὡς γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Λευκωσίας ἔφθασαν εἰς τὸ κατακόρυφον σημεῖον. Δὲν ὑπάρχει οἰκία ἐν ᾗ νὰ μὴ ὑπάρχουν 2—3 σχεδὸν πυρέσσοντες. Εὐτυχῶς δὲν εἶνε ἔτι ἐπικίνδυνοι, ἀλλ' ἐὰν τὸ Δημαρχεῖον δὲν ἐπισπεύσῃ ἵνα πάντα τὰ πρὸς φθορὰν ὑποκείμενα τρόφιμα πωλῶνται ἐν τῷ παντοπωλείῳ, φόβος ὑπάρχει μὴ καὶ κατὰ τὸν χειμῶνα διαρκέσωσιν οὗτοι.— Ἡ δεσποσύνη Χ. Μ. Σιακαλλῆ ἐτῶν 15 ἐξεμέτρησε σήμερον τὸ ζῆν ἐκ κακοήθους πυρετοῦ.— Ὁ κ. Φιλόθεος ἔξαρχος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς διωρίσθη μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Λευκωσίας.— Αἱ τοῦ Παρθεναγωγείου τῆς Λευκωσίας ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου γενόμεναι ἐξετάσεις ὑπῆρξαν λίαν εὐάρεστοι.— Πυρκαϊὰ ἐκραγεῖσα πρό τινων ἡμερῶν ἐν τῇ ἐνορίᾳ ἁγίου Ἀντωνίου ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἀποτεφρώσῃ ὁλόκληρον συνοικίαν. Εὐτυχῶς ὅμως ἐπειδὴ ἦτο ἡμέρα τὸ κακὸν προυλήφθη.— Τὸν ἀρχιδασονόμον Δόκτορα Δὸψ ἀναχωρήσαντος διαρκῶς τῆς νήσου ἀντεκατέστησεν ὁ κ. Γρὰντ Διευθυντὴς τοῦ Κτηματολογίου Λευκωσίας.

Ἐν Λάρνακι τῇ 7 Ἰουλίου 1885.

Φίλη Σάλπιγξ

Ποῦ τρέχεις Κύπριε;

Ἀκούεται μία φωνὴ παντοῦ τῆς νήσου, ζητοῦσα νὰ ἀναχαιτίσῃ τὸν κατεσπευσμένως πετῶντα Κύπριον, ὅστις ἀπαντᾷ μετὰ λυγμῶν καὶ φωνῆς βραχνιασμένης, ὅτι δὲν δύναται νὰ σταθῇ, οὔτε κἂν νὰ ἀναπνεύσῃ, διότι καταδιώκεται πρὸ ἓξ περίπου ἐνιαυτῶν ὑπὸ τρομερῶν ἐχθρῶν τοῦ Κυβερνητικοῦ προστίμου, τῆς Κυβερνητικῆς κακῆς ἐκτιμήσεως τῆς δεκάτης, τοῦ Κυβερνητικοῦ χαρτοσήμου, τῆς Πεντάτης ἀντὶ Δεκάτης (διότι ὁ σημερινὸς μεεμούρης αὐτὸ καταγίνεται νὰ ἐπιτύχῃ) τοῦ πρὸς τὴν Τουρκίαν τελουμένου φόρου καὶ τοῦ πρὸς Δικηγόρους ἀτελευτήτου φόρου, καὶ εἶνε ἠναγκασμένος νὰ τρέχῃ, μεχρισότου φθάσῃ εἰς τὸ τέρμα τῆς καταστροφῆς του, μεχρισότου ἀπογυμνωθῇ, διότι τοιοῦτος ἐξῆλθεν ἐκ καιλίας μητρός του, ἐκμυζηθείσης δηλαδὴ καὶ τῆς τελευταίας ρανίδος τοῦ αἵματός του.

Συμφορὰ ἐπὶ συμφορᾶς.

Ἀπὸ μηνὸς καὶ αὐτὴ ἡ φύσις παρακολουθοῦσα τὰ ἴχνη τῶν καταστροφέων τῆς Κύπρου, ῥίπτει τὰς καθημερινὰς βροχάς της καὶ τοὺς ἀπείρους χειμάρρους πάνω ἐπ' αὐτοὺς καταστρέφει καὶ τὴν βαμβακοφυτείαν καὶ τὴν ἀξίαν τῶν ὀλίγων προϊόντων τῆς νήσου σιταρίου, κριθῆς καὶ λιπῶν καὶ ἐξυπηρέτησε μέχρι τοῦ μηδενός. Ἆρά γε ἡ σεβαστὴ Κυβέρνησις εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἐκτιμήσεως τῆς Δεκάτης θὰ βάλῃ ὑπ' ὄψιν της, ὅτι ὁ δυστυχὴς γεωργὸς ζητῶν τὸν ἀγοραστὴν διὰ τὰ βρεγμένα προϊόντα του, λακτίζεται παντοθεν, καὶ τοῦ προσφέρεται ἡ ἀπελπιστικὴ τιμὴ διὰ τὰ κριθάρια ἓν σελίνι τὸ Κοιλὸν καὶ διὰ τὰ σιτάρια ἡ ρουπία;

Γέφυρα Πειργιοῦ.

Ἕως πότε σεῖς οἱ ἁρμόδιοι νὰ κωφεύετε, ἢ μᾶλλον νὰ στουμπώνητε τὰ φτυάρια σας μὲ βαμβάκι, καὶ νὰ κλείητε τὰ μάτια σας εἰς τὴν θέαν τῶν ἐρειπίων του; ἄτινα διὰ νὰ διαβῇ ὁ διαβάτης ἁμάξης ἀναρριχᾶται ἀπὸ κρημνοῦ εἰς κρημνὸν, μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του καὶ νὰ μὴ θέλετε νὰ ἐπιφέρετε μιὰν διόρθωσιν τοὐλάχιστον προσωρινὴν, ἂν ὄχι παντοτεινήν.

Δημαρχεῖον.

Κοιμήσου, κοιμήσου, ἐπὶ τοῦ παρόντος, διότι πολλὰ ἔκαμες γιὰ τὸν τόπον καὶ ἐκουράσθης, βάσκανον μάτι νὰ μὴ σὲ πιάσῃ· μάλιστα τὰ πολλὰ καλὰ ἔκαμες δὲν ἔχουν ἀριθμόν, εἶνε ἀμέτρητα· ἐξαιρέτως τῶν πεζοδρομίων τὰ ὁποῖα χρησιμεύουν διὰ ζερζεβάττι· ἄφεριμ.

Θέρμαι

Πλεονάζουν ἐν Λάρνακι, καὶ ταύτας ἀποδοτέον εἰς τὴν δυσωδίαν, τὴν ἐκ τῆς σήψεως τῶν Δημητριακῶν, καὶ τὰ πλησίον τῶν δύο πόλεων ἁλώνια, ἕνεκα τῶν τελευταίων βροχῶν.

Ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα.

Τί κακόψυχον πρᾶγμα θὰ ἦναι αὐτό; ἀλλὰ φαίνεται καὶ ὁ μάγειρος ἢ δὲν θέλει νὰ τὸ μαγειρεύσῃ ἢ θὰ ἦναι ἀκνιάρης καὶ δὲν ἀποφασίζει νὰ βάλλῃ συχνὰ πυκνὰ φωτιὰν ὅταν κοχλάζει διὰ νὰ τελειώσῃ. Κύριε μάγειρε τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος κάμε κομμάτι γρήγορα νὰ μᾶς τὸ σερβίρῃς, διότι τὰ μάτια μας ἐγρύλλωσαν ποῦ τὴν πεῖνα· δὲν βαστοῦμεν πιά, θὰ λειποθυμήσωμεν καὶ θὰ ὄψεσαι εἰς οὓς ἐξεκέντησας·

Χάλαζα.

Δημοσία ἐπιστολὴ πρὸς τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον φίλον τοῦ στρατηγοῦ ἢ μᾶλλον τοῦ ταγματάρχου.

Τὸ ὑπ' ἐμοῦ δημοσιευθὲν ἐν τῇ "Ἀληθείᾳ" ἀριθ. 240 ἀντίγραφον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς T. Lincoln εἶναι γνήσιον. Διὰ τῶν ματαίων ἀπαρνήσεων τοῦ ἀντιγράφου, ὡς ὁ ἕτερος φίλος τοῦ στρατηγοῦ ἐν τῇ "Σάλπιγγι" πράττει, εἰς οὐδὲν προχωροῦμεν. Ἐὰν ἐγὼ τῷ δευτέρῳ φίλῳ τοῦ στρατηγοῦ δὲν ἀπήντησα ἐνωρίς, τοῦ συνέβη, ἐκ τοῦ ὅτι ἐθεώρησα ἀνάξια ἀπαντήσεως τὰ ὑπ' αὐτοῦ γραφόμενα; ἐὰν ὅμως τώρα ἀπαντῶ, πράττω τοῦτο ὑπείκων παλαιοῖς φίλοις, οἵτινες λέγουσί μοι ὅτι τοιαύτας κατ' ἐμοῦ βαρείας κατηγορίας δὲν πρέπει νὰ ἀφήτω νὰ παρέλθωσιν ἐν σιγῇ. Κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος θὰ ζητησω τὴν ἄδειαν τοῦ Μουσείου καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ ὅπως παρὰ τῇ Ἐπισκοπῇ ἀνασκάπτων ἀναζητήσω τὸν τοῦ L. P. di Cesnola θησαυρὸν τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου ἢ τὴν μὴ ὕπαρξιν τοιούτου ἀποδείξω. Πάντες οἱ φίλοι καὶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ L. P. di Cesnola διευθυντοῦ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Μουσείου ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ὡς καὶ οἱ δύο φίλοι τοῦ στρατηγοῦ θὰ προσκληθῶσι κριταί. Ἀπὸ Λεμησσοῦ μέχρι τοῦ ἁγ. Τύχωνος δὲν εἶνε μακράν. Ἐκεῖ εἶνε καθῆκον ἡμῶν ν' ἀνακαλύψωμεν πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐπιστήμης ἄλλην τινὰ πλάνην ἣν ὁ L. P. di Cesnola εἰς τὴν σειρὰν τῶν τερατολογιῶν αὐτοῦ προσθέτει. Ἴσως ποιεῖται τὰς πλάνας ταύτας ὁ L. P. di Cesnola πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐπιστήμης, ὅπως ἐπανορθώσῃ δ.λ.δ. τὴν ἀρχαιολογίαν. Ἀλλ' ὑμεῖς; ὁ δεύτερος φίλος τοῦ ταγματάρχου τίς εἶσθε ἀρά γε; Δὲν ἀποτελεῖτε μετὰ τοῦ πρώτου φίλου τοῦ ταγματάρχου ταὐτοπροσωπείαν; Ἐάν, Κύριε, ἔχητε τὴν ἐλαχίστην φιλοτιμίαν ἀποκαλύψατε τὸ ὄνομα ὑμῶν.

Max Ohnefalsch Richter.

Σπιτάλια, Σπιτάλια νὰ συστηθοῦν σπιτάλια στὴν Κύπρον, διότι καθὼς πᾶμεν αὐτὰ θὰ καταντήσουν τὰ ἀναγκαιότερα ἐδῶ στὴν Νῆσον. Βλέπεις πολλοὺς στὸν κολοφῶ να τῆς δόξης των καὶ νομίζεις ὅτι ἔρχονται ἀπὸ τοὺς Παρισίους. Τὸ παραδέχομαι ὅτι ἐρχονται ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ μέρη, ἀλλὰ ποῦ πᾶσιν καὶ διὰ ποῦ τραβοῦν ; διὰ τὰ σπιτάλια. Ἄλλοι μὲ (cigares bures) τσιγάρα ποῦρα στὸ στόμα καὶ ἂν μποροῦν θὰ βάλουν δρό, περπατοῦν μὲ ὅλον τους τὸ γάβρος, καὶ ποῦ τοὺς πρέπει νὰ πᾶσιν ; τὸ καζῖνο εἶνε πολὺ χυδέικον μέρος διὰ λόγου τους. Λοιπόν ; λοιπὸν στὰ σπιτάλια. Καὶ ποῦ σπιτάλια, ἄξιον τοῦ ὀνόματος αὐτῶν.

Ἐγὼ λέγω ὅτι τὰ λουτρὰ τοῦ Πσευδᾶ εἶνε τὸ καταλληλότερον μέρος διὰ νὰ κτίσουν σπιτάλια, διότι καὶ πολλοὶ εἶνε συνειθισμένοι νὰ πηγαίνουν ἐκεῖ, καθῶς τὸ ὡμολόγησαν οἱ ἴδιοι, ὅτι καὶ νέοι ἐσυνειθοῦσαν νὰ πηγαίνουν ἐκεῖ. Λοιπὸν σπιτάλια, σπιτάλια, σπιτάλια.

Χατζαϊβάττης.

Λεμησσῷ τὴν 24 Ἰουνίου 1885.

Κύριε Σαλπιγκτά.

Ἐνθυμεῖσθε ἴσως, νομίζω, τὴν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 39 φύλλῳ τῆς ἐριτίμου ὑμῶν ἐφημερίδος δημοσιευθεῖσαν ἤδη διατριβήν μου σκοπὸν ἔχουσαν τὸν σωφρονισμὸν Κυριῶν τινων (ἂν βεβαίως δύναταί τις νὰ τὰς ὀνομάσῃ οὕτω) καὶ ἀποχὴν τούτων ἀπὸ τῆς αἰσχρᾶς μέθης καὶ οἰνοποσίας, ἧς φρικτὰ καὶ ἀποτρόπαια τ' ἀποτελέσματα. Δυστυχῶς ὅμως, φίλε Σαλπιγκτά, ταὐτὰ καὶ αὖθις γίγνονται καὶ ἔτι χεῖρον. Διὸ ἀπεφάσισα πρὸς σωφρονισμὸν ἴσως τούτων διὰ τελευταίαν ἤδη φορὰν νὰ δημοσιεύσω τὸ ἑξῆς περὶ μέθης ποίημα, ὅπερ ἐὰν θεωρήσητε κατάλληλον, καταταχωρίσατέ το ἔν τινι γωνίᾳ τῆς ἀξιολόγου ὑμῶν ἐφημερίδος. —

"Τῷ οἴνῳ μὴ μεθύσκεσθε
ἐν ᾧ εἶν' ἀσωτεία
Εἶναι ψυχῆς ἀπώλεια,
εἶνε φθορᾶς αἰτία".
Πόσον δ' ἡ μέθη ἠθικῶς
μπορεῖ τινα νὰ βλάψῃ
Ἀδύνατον λεπτομερῶς
κάνεις νὰ περιγράψῃ.
Πόσους εἰς ἀτοπήματα
δὲν ἔρριψεν Ἁγίους,
Ἄνδρας ἡ μέθη καὶ καλοὺς
καὶ βασιλεῖς κι' ἀνδρείους.
"Ὁ Νῶε, λέγει ἡ Γραφή,
ἐφύτευσ' ἀμπελῶνα
Καὶ ἔπιεν ἐκ τοῦ καρποῦ
κι' ἐρρίφθη ὡσὰν πτῶμα !
Ὁλόγυμνος 'στοὺς ὀφθαλμοὺς
ἐφάνη τῶν υἱῶν του !
Καὶ ἔγεινε περίγελως
'στὰ μέλη τῶν μελῶν του !"
Τὸν δίκαιον δὲ πάλιν Λὼτ,
ὃν ἀπὸ τῶν Σοδόμων
Τὸν ἐμπρησμὸν ἐγλύτωσε
Θεὸς, καὶ τῶν Γομόρρων
Ποῖος τὸν παρεκίνησεν
εἰς τὴν μεγαλειτέραν
Πρᾶξιν καὶ ἀξιόμεμπτον
καὶ τὴν βδελυρωτέραν ;
Ἡ μέθη δὲν τὸν ἔκαμε
βαρέως ν' ἁμαρτήσῃ,
Καὶ μὲ τὰς θυγατέρας του
φεῦ ! νὰ ἀσχημονήσῃ ;
Τί τοὺς Ἑβραίους ἔκαμε
νὰ μὴν ἰδοῦν τὰς πλάκας,
Τὰς μὲ τὸν δάκτυλον Θεοῦ
γραφείσας θειοτάτας ;
Δὲν τὰς συνέτριψ' ὁ Μωϋσῆς,
διότι μεθυσμένους
Εἶδεν αὐτοὺς καὶ λατρευτὰς
εἰδώλων γενομένους ;
Τί τὸν Ἡρώδην ἔκαμε
τὸν Βαπτιστὴν νὰ σφάξῃ
Καὶ κράτος του τὸ ἥμισυ
'στὴν πόρνην του νὰ τάξῃ ;
Ἡ μέθη δὲν τὸν ἔκαμε
νὰ βάλ' εἰς πινακίδα
Τὴν κεφαλὴν τοῦ Βαπτιστοῦ
καὶ στείλ' 'στὴν παλλακίδα ;
Τὸν μέγαν δὲ Ἀλέξανδρον
τί ἔκαμε νὰ ρίψῃ
Τὸ δόρυ καὶ τοῦ στρατηγοῦ
τὸ στῆθος νὰ τρυπήσῃ ;
Καὶ Κλεῖστον τὸν καλλίτερον
καὶ ἐπιστήθιόν του
Φίλον καὶ ἱκανώτερον
νὰ κτείνῃ στρατηγόν του ;
Ὅστις καὶ τὴν ζωὴν αὐτοῦ
εἰς μάχην προλαβοῦσαν
Τοῦ Ἀλεξάνδρου ἔσωσεν
ἀπὸ τὸ ξίφος οὖσαν ;
Πάθος εἶν' ἀηδέστατον
ἀχρεῖον καὶ δυσῶδες
Κἀνὲν δὲ πάθος, ὡς αὐτὸ
δὲν εἶν' τόσῳ κτηνῶδες. —

Ὁ νέος ὑπάλληλος τῆς Ἀστυνομίας σας.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα γρ.	210—216
,, συνήθη γερά,,	200—210
,, κόκκινα καὶ ξυνισμένα	160—190
Ρακὴ σοῦμα ἡ ὀκὰ παρ.	65—70

Εἰς τὰς σταφίδας ὑπάρχει ἔλλειψις.

σῖτος (Λευκ. λίρ. 182.) Γρ.	22—25.
κριθὴ ,, ,,	11—12.

Ἔμμετρος Λύσις τοῦ 67 αἰνίγματος.

«Πατρὶς» γλυκύ μου ὄνειρον
πότε ἡ ὄσφρησίς μας ;
Ἐλευθερίας μυρωδιὰν
θὰ ὀσφρανθῇ ἡ «Ρις» μας ;

Λεμησσός. Μ. Ι. Εὐθύβουλος.

Ἔμμετροι λύσεις τοῦ 68 αἰνίγματος.

Ἡ «Ποίησις» τῶν ποιητῶν,
εἶναι ἡ φαντασία,
«Οἴησις», οἰημάτιῶν,
εἶνε σωστὴ μωρία.

Λεμησσός. Μ. Ι. Εὐθύβουλος.

Ὁ ποιητὴς τὴν ποίησιν 'ς τὸν νοῦν του
πάντοτ' ἔχει,
κ' ὁ οἰηματίας μ' οἴησιν νομίζ'
ὅτ' ὑπερέχει.

Π. Χ. Μοδινός.

Αὐτὴρ καὶ ὁ κ. Ἡσ. Κ. Ἰωαννίδης ἐκ Λεύκας.

Αἴνιγμα 69

Μὲ τὴν κεφαλήν μου εἶμαι
ἡ ἰδία κεφαλή.
Συμπερνίνω ἄνευ ταύτης,
κ' ἐρωτῶ· λέξις ἁπλῆ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ κ. Παῦλος Σ. Δημητριάδης ἐκ Λάρνακος εἰδοποιεῖ τὸ κοινὸν ὅτι ἀγοράζει παντὸς εἴδους μεταχειρισμένα Κυπριακὰ γραμματόσημα. Παραγγελίαι ἐπίσης λαμβάνονται παρὰ τοῦ ἰδίου περὶ προμηθείας σφραγίδων καὶ διαφόρων ἄλλων πραγμάτων. Οἱ θέλοντες νὰ δώσωσι τοιαύτας παραγγελίας καὶ οἱ ἔχοντες γραμματόσημα πρὸς πώλησιν ἀπευθυνθήτωσαν πρὸς τὸν ἴδιον.

Εἰς τὴν ὁδὸν «Albert» (Λεμησσοῦ) παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ ἰατροῦ Καστὰν πωλεῖται οἰκόπεδον ἔχον μῆκος κατὰ τὴν γραμμὴν τῆς ὁδοῦ 33 πήχεις, βάθος δὲ 40 μετά τινων ἐν αὐτῷ θεμελίων. — Πωλεῖται ἐπίσης μία μερὶς (τὸ 1]40) τῆς Γολέττας «Φιλανθρωπία» διοικουμένης ὑπὸ τοῦ Καπτὰν Δημητρίου Μαρνέρου. — Ἐν καζάνι ρακῆς χωρητικότητος 440 καὶ ἐπέκεινα ὀκάδων, καλλίστης τῆς Χίου κατασκευῆς καὶ ζυγίζον ἄνω τῶν 100 ὀκάδων. Περὶ ὅλων τούτων ὁ βουλόμενος ἀποταθήτω πρὸς τὸν κάτοχον κύριον Χρηστοφάκην Τελεβάντου ἐν Λεμησσῷ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.